

samme Betragtninger imødegaaede saa udførligt, at jeg ogsaa fuldstændig føler min Ufornuenhed til at sige noget Nyt imod, hvad den ærede Ridsfører for Mindretallet nu anførte, men jeg skal dog forsøge kortelig at gjennemgaae, hvad han har fremsat. Den ærede Ridsfører for Mindretallet har gjort gjældende, at den nuværende Lov ikke er brugelig. Han begyndte med at sige, at han ved anden Behandling havde viist, at den ikke var brugelig, men jeg har jo allerede bemærket, at dette har han ikke oplyst. Hvorfor skulde denne Lov ikke være brugelig? Den samme ærede Taler indrømmede ved anden Behandling, at naar vi vilde blive paa det Grundlag, hvorpaa dette Lovforslag hviler, kunde det ikke være bedre, end det var; det var saa godt, som det var muligt, at det kunde blive, og altsaa skulde jeg dog troe, at det var brugeligt. Smidlertid sagde han ikke alene, at Loven ikke var brugelig, men han paastod tillige, at han havde viist, hvilken Vej man burde gaae. Jeg tør gjentagde i det ærede Things Grundring, at det efter min Opfattelse forrige Gang langt stærkere blev beviist og godtgjort, at den Vej, som det ærede Mindretal vilde gaae, kunde man ikke gaae. Jeg tør sige, at, naar det blev givet det ærede Mindretal som Regjering, at hære en Lov af denne Bessaffenhed frem, saa vilde det ikke være muligt for det at gjøre det. Mindretallet forlanger — det er min Opfattelse og min Overbeviisning — Noget af Regjeringen, som det ikke selv som Regjering vilde kunne gjøre. Det er efter min Mening umuligt i een og samme Lov at fastsætte en Indtægtskat for den communale Bessatning, og en Indtægtskat for Statsbessatningen; thi disse to Ting maae i mange Punkter være heelt forskjelligge; det gaaer ikke an at opstille de samme Regler for begge, og alene derfor kan det ikke gaae. Det er, som sagt, ikke vanskeligt at paavise den Vej, man bør gaae, men Hovedforbringelsen til Veien er den, at man kan gaae den. Det har nu viist sig igjennem en Række af Aar, at man har forsøgt at gaae denne Vej med en Procentsskat efter Indtægten. Hidtil har en saa stor og vidtgaende Fordring som den, der nu er bleven opstillet, ikke været

stillet, men det har dog endnu ikke været muligt at komme tilende med denne Forhandling. Dog har man været enig om, at, naar man skulde have en Procentsskat, vilde man blive staaende paa det Grundlag, paa hvilket denne Lov er bygget, men det har, som sagt, endnu ikke været muligt at faae en Lov tilveiebragt derom, hvorledes vil man da troe, det vil være muligt inden lang Tids Forløb at faae vedtaget en Lov, som bestemmer Skat af Formue, Skat af Indtægt til Staten og Communen i een og samme Lov? Jeg tør gjentage, at det ikke vil være muligt at skaffe en saadan Lov. Det ærede Medlem har anført en Deel Indvendinger mod nærværende Lovforslag, som jeg drifter mig til at paastaae i fuldeste Maal kunne anføres mod den Lov, de Herrer tænke paa. Der blev anført, at man efter den foreliggende Lov ikke med Sikkerhed kunde vide, hvad der kunde indkomme igjennem denne Bessatning, men jeg vil spørge det ærede Medlem: hvorledes skulde man da med Sikkerhed vide det, naar der kom en Lov, som indeholdt Bessatning paa Formue og Indtægt baade til Staten og Communen? Jeg troer, at det vilde være endnu langt mere ugerligt, at skaffe Sikkerhed derfor ved en saadan Lov. Hvormeget der vil indkomme ved en Skatte-
lov, kan man ikke faae fuldstændig Sikkerhed for, førend man har brugt Loven; flere Aars Brug af Loven vil tilsidst med Sikkerhed kunne vise, hvad der kan komme ind i Skat, men dette maa ved enhver ny Lov og endnu meget mere ved den Lov, de Herrer antyde, være i det Usikre, indtil den har været anvendt i nogle Aar. Det er altsaa ikke nogen Indvending mod denne Lov, men det er en Indvending mod alle nye Love af den Natur, at man kun ved Anvendelsen af Loven med Sikkerhed kan see, hvad den vil indbringe. Nu siger det ærede Medlem, at Skatten vil falde ulige paa de enkelte Borgere, og han kan vistnok med Rette sige, at det til en vis Grad kan blive Tilfældet især i Begyndelsen; men jeg vil spørge, om Skatten vilde falde anderledes, naar de Herrer fik en Lov, der omfattede baade Statskat og Kommunekat, som indeholdt Bessatning paa Formue og Indtægt; vilde den være hævet over, at enkelte